

(2020-1-CZ01-KA227-
ADU-094406)

RECOVERY PLAN FOR SOCIAL INCLUSION GROUPS IN THE EU CULTURAL SECTORS

DEVELOPED WITHIN THE
FRAMEWORK OF THE
PROJECT:
EMPOWERMENT OF
SOCIAL INCLUSION
GROUPS THROUGH
CREATIVITY AND
CULTURAL WORK

A PROJECT FUNDED IN 2020
BY THE EUROPEAN
COMMISSION AND ERASMUS+

Co-funded by
the European Union

PARTNERORGANISAITONER

Co-funded by
the European Union

FÖRFATTARE

SAVINA TARSITANO (ESPRONCEDA) AND ALESSIA GERVASONE
(ESPRONCEDA)

WITH THE SUPPORT OF OLEKSANDRA NYCH (INTERN AT
ESPRONCEDA)

RESEARCH PARTNERS

ELENA KOPANAROVA, FEDERICA TRIMARCHI, MARTINA BELIĆ,
MATS ÅKERSTRÖM, ROBERT SERBAN, SEVDA KOVÁŘOVÁ

Co-funded by
the European Union

Sammanfattning av projektet

Projektet PALkonnnect involverar kulturella, konstnärliga och forskningsorganisationer för att skapa en medvetenhet kring konst och forskning samt skapa en inkluderande och mångsidig marknad som berikar konstnärer i sin lokala miljö. Detta projekt syftar till att stödja konstnärer från sociala integrationsgrupper, projektets mål är att dessa ska presentera och marknadsföra sina konstverk under den nuvarande post-COVID 19 perioden för att på så sätt inspirera till nya samarbeten inom de europeiska länderna. Projektet syftar till att utrusta konstnärer och kulturarbetare med nödvändiga innovativa färdigheter och kompetenser för att uppmuntra deras kreativitet och skapande av nya konstverk. Projektets huvudmål är att öka främjandet och populariteten för kulturell och historisk information, framförallt om de riktade sociala integrationsgrupperna för att på så sätt öka allmänhetens kunskap kring dessa och underlätta integrationsprocessen för dessa personer i den konstnärliga europeiska marknaden.

1	INTRODUCTION ÖVERSIKT HUR KULTURSEKTORN PÅVERKADES INOM DE 7 PROJEKTLÄNDERNA UNDER COVID-19.
2	FORSKNINGSRESULTAT OCH POLICYREKOMMENDATIONER
2.1	KULTURSEKTORN: MÖJLIGHETER OCH UTMANINGAR
2.2	SÅRBARHET I ARBETSSYSTEMET INOM DEN KULTURELLA OCH KONSTNÄRLIGA SEKTORN
2.3	MÖJLIGHETER OCH BEGRÄNSNINGAR I DEN NYA DIGITALISERINGSVÄRLDEN
2.4	MOT EN NY TRANSNATIONELL MOBILITET OCH NÄTVERKANDE
2.5	MOT NYA SAMARBETSMODELLER FÖR PROJEKT FÖR SOCIAL INKLUSION: UTMANINGAR OCH HINDER
2.6	UTBILDNINGENS ROLL I SAMBAND MED KULTUR-, SOCIAL- OCH INTEGRATIONSPOLITIK
3	REFERENSER

INTRODUKTION

Under Covid-19-pandemin blev de redan existerande problemen inom konst- och kulturområdet påtagliga, såsom skydd av konstnärer, bidrag inom kultur- och konstområdet, finansieringsmekanismer, sociala integrationsprocesser och social integration. Konst såväl som kultur står i centrum för dagens debatt efter covid-19 och vikten av att alla inkluderas i kulturella, sociala, ekonomiska och konstnärliga politik, genom en integrationsprocess och ett multidisciplinärt förhållningssätt. Detta Erasmus-projektet har analyserat denna fråga, detta har visat att den förändringsprocess som pågår bör ske i ett större perspektiv och skydd för individen: så som större juridiskt, skattemässigt och socialt skydd för konstnärer, med olika effekter på europeisk nivå (här finns ett stort behov av att öka budgetarna både på statlig, nationell, lokal och europeisk nivå för bidrag inom konst- och kulturområdet).

Vidare har detta också utläst en digitaliseringsprocess, med både innovativa inslag och där samtidigt behovet av att lära sig digitala verktyg/tjänster för att integrera sig och sin konst på marknaden är stor. Vilket resulterar i en ny form av social marginalisering. Det råder ingen tvekan om att konstnärernas roll i samhället och i sociala, politiska, ekonomiska processer är av avgörande betydelse. Vilket varit konstaterat sedan länge. Palkonnect projektet belyser behovet av att ge större garantier till konstnärer, inte bara på nationell nivå men även europeisk. Covid-19-pandemin har i denna sektor lett till en hybridisering (digitalisering) av professionella förebilder och de som inte har kunskaperna, är osäkra själva eller bor i osäkra länder har på så sätt marginaliserats och uteslutits från ekonomiska stödpaket under Covid-19.

Detta behov måste tillgodoses. Samtidigt som detta är av stor vikt för projektet så undersöker Palkonnect också vikten av social integration, policyer som redan finns i flera länder, vilka dock måste fokusera på behovet ifrån den konstnärliga och marginaliserade sektorn. Genom att ta in detta i analysen kan vi svara på frågan: Hur kan en verklig påverkan på samhället garanteras på lång sikt? För att svara på det behöver det ske en budgetökning för kultur sektorn, samt att inkludera konstnärer i beslutsprocessen. Vidare finns behov av samtal och samråd mellan policy skapare och konstnärer för att på så sätt få ett utbyte av bästa praxis inom konst, och hur man mäter deras inverkan på allmänheten.

Projektets analys visar även hur lagstiftningen och skydd av konstnärer utifrån dess "rättsliga status" skiljer sig markant mellan de olika europeiska medlemsländerna, detsamma gäller kring det finansiella stödet. I vissa länder är det tydligt att konsten och kulturen har en central roll i de ekonomiska stöden utifrån samråd mellan kultur- och konstsektorn. I andra är dock de ekonomiska stöden fortfarande mycket låga och samarbetet mellan kultur, konstsektorn och de ekonomiska policy skaparna är svag. En intressant faktor utifrån denna analys är dock att inom den högre utbildningen så som universitet högskolor så betonas den kulturella arbetsmarknaden och förebilder lyfts fram, vilket resulterar i en ökad integration av marginaliserade grupper. Detta belyser hur konsten blir alltmer närvarande i länders sociala, kulturella och ekonomiska politik. Det finns dock vissa luckor, särskilt när det gäller samarbete och samverkan mellan olika samhällssektorer. Covid-19 har skapat en ekonomisk kris inom alla samhällssektorer, vilken särskilt påverkat kultur- och konstvärlden, där arbetslösheten har ökat, vilket visar på systemets bräcklighet och skapar en större social marginalisering. Konst bör ses som en förmedlande kraft som skapar nätverk mellan olika grupper i samhället vilket hjälper oss att möta och inkludera de personer som lever i samhällets utkanter. Detta är till stor del redan ett faktum men det kräver nya förändrings- och innovationsprocesser, såsom nya samarbetsmodeller och nya organisationsformer.

Den jämförande analysen som genomförts inom ramen för detta projekt, gjordes i 7 länder, och belyste: vilka problem, behov som fanns innan covid-19, vilka innovativa processer som skedde under covid-19 och vilka som är aktuella, pågående än idag. Analysen syftar till att ge en överblick på en finansiell nivå av de olika finansieringssystemen, att ta fram riktlinjer, och att lyfta fram de insatser och förändringar som sker, samt hur man kan förbättra samarbetet på europeisk, nationell och lokal nivå, för att skapa ett solidaritetssystem på politisk nivå för social integration. Analysen syftar också till att ta fram möjliga lösningar för att förbättra det nuvarande systemet, belysa de innovativa aspekterna som finns på plats och hur vi kan förbättra dem för att ge alla medborgare möjlighet att vara en del av denna. Analysen bygger på följande faktorer: den ekonomiska aspekten, sociala aspekten, innovation och vilka garantier som ges till konstnärer i form av ekonomiska, sociala stöd. Analysen visar även att enbart genom ett tvärvetenskapligt tillvägagångssätt, kan en ny modell för samarbete skapas inom den europeiska marknaden för konst, kultur.

Den jämförande analysen har även gjort det möjligt för oss att lyfta fram de konst och kulturarbetare som tillhör de marginaliserade grupperna inom konst, kultursektorn- även i detta blev de nationella skillnaderna tydliga samt vad som behöver förbättras på nationell, europisk nivå. Detta gjorde det möjligt för oss att analysera förändringsprocessen från olika vinklar och lyfta fram de positiva och negativa aspekterna inom förändring och innovations processer. Vilka utvecklats genom nya: konstnärliga och kulturella metoder, skyddsmekanismer samt nya finansieringsåtgärder. Det framkom även att kultur fortfarande har en marginell plats på nationell nivå ur ekonomisk synvinkel jämfört med andra politikområden. Analysen visar att vi just nu står inför en viktig och föränderlig historisk period, där förändringar sker i varje medlemsland med relativa effekter under de kommande åren. Inom detta lyfts följande frågor: bräcklighet i den kulturella, konstnärliga arbetsmarknaden, samt vilka gränserna är för de nya digitaliserings möjligheterna. Vilket resulterat i en europeisk rörlighet, nätverkande och nya samarbetsmodeller för projekt inom social integration. Dock finns även gränser och utmaningar; så som vilken roll utbildning bör ha inom en kulturella och sociala sektorn och de politiska beslut som rör dessa.

1

ÖVERSIKT HUR KULTURSEKTORN
PÅVERKADES INOM DE 7
PROJEKTLÄNDERNA UNDER COVID-19.

Den jämförande analysen baseras på den genomförda studien av projektets 7 europeiska partnerländer, samt genom reflektion utifrån en: ekonomisk, social och kulturell synvinkel. Före, under och efter Covid-19. Den jämförande studien tillsammans med analysen av de stora europeiska direktiven inom politiken för social integration kommer att hjälpa oss att förstå den globala nivån av vad som behöver förändras ur en strukturell och en beslutsmässig synvinkel. Nedan är slutsatserna och de viktigaste aspekterna kring hur Covid-19 har påverkat den konstnärliga, och kulturella sektorn i respektive land.

PÅVERKAN AV COVID -19 RESTRIKTIONER

FINANSIELLA ASPEKTER

**KROATIEN
ITALIEN
RUMÄNIEN
SVERIGE
TJECKIEN
SPANIEN**

SOCIAL ASPECTER

RUMÄNIEN

Covid-19 har haft och har än en stor negativ påverkan på konstnärer och kultursektorn i Rumänien. Kultur och konstsektorn har under en längre period prioriterats lågt av den nationella regeringen. Under pandemin minskade både produktionen och konsumtionen av avsevärt. Även om en del av de ekonomiska stöden delades ut, så stöttade dessa enbart vissa offentliga och privata delar av branschen. Ingen särskild uppmärksamhet ägnades åt konstnärer från de marginaliserade grupperna. Utifrån detta är det tydligt att kultur ur en ekonomisk biståndssynpunkt och statliga program behöver stärkas och få ökade budgetmedel.

GREKLAND

Grekland är ett gott exempel på hur konst, kultur och digitalisering integrerats under pandemin. Covid-19 bidrog till att bevara konstnärliga verk och gav även möjlighet till kulturell konsumtion för människor som tidigare inte hade tillgång till fysisk underhållning tex på grund av olika funktionsvariationer eller fysiska tillstånd. Statens ekonomiska stöd har haft stor betydelse jämfört med andra medlemsstater 2020.

Pandemin påverkade i övrigt inte på ett större sätt integreringen av socialt marginaliserade grupper inom konst, kultursektorn. På så sätt har de sociala aspekterna av konst och kultur förblivit relativt oförändrade.

SVERIGE

Sverige har visat att kultur är en av de prioriterade sektorerna för ekonomin, både före och efter pandemin. Covid-19 orsakade en kraftig minskning av intäkterna och fördubblade arbetslöshetsnivån inom den konstnärliga, det statliga stödet var både snabbt och påtagligt. snabb och påtaglig, samtidigt som ett stort antal specifika åtgärder vidtogs för att säkerställa industrins överlevnad och stödja institutioner och individer. Regeringen initierade också en stark social kampanj, främst med fokus på att förebygga och behandla långsiktiga hälsofrågor, så som att förbättra den psykiska hälsan och tillhandahålla digital kompetens för marginaliserade grupper av människor. För att dessa ska kunna skapa och ta del av konst, kultursektorn.

TJECKIEN.

Pandemin har resulterat i några betydande förändringar i Tjeckiens kulturindustri. Under covid-19 initierade den nationella regeringen flera samarbeten mellan ministerier och kulturarbetare reagerade för att på bästa sätt stödja kultur, och konst sektorn. De ekonomiska bidragen var svåra att få på grund av byråkratiska processer och centraliseringen av konst och kultur blev tydligt under covid-19.

nom de sociala aspekterna fortsätter Tjeckien att genomföra nya projekt och anpassa befintliga för att stödja sociala integrationsgrupper, främst romer. Den ökade digitaliseringen av statliga myndigheter har även gjort det möjligt att be om stöd eller hjälp för personer med hälsorelaterade problem eller olika typer av funktionsvariationer.

SPANIEN

Under pandemins fortsatte Spanien sin strategi kring att kultur, konstsektorn bör ske på lokal nivå. Detta resulterade i att de ekonomiska bidragen var relativt oförändrade. Regionerna har på så sätt tagit ett större ansvar än i andra europeiska länder, tex tog Barcelonas kommun initiativ till en habblingplan för att inkludera och bemyndiga socialt utestängda konstnärer. Spanien som helhet stängde inte heller kulturinstitutionerna helt och verkade under den minskade kapaciteten, vilket bidrog till att kontakten mellan publiken, allmänheten och konst, kultursektorn fortfarande var aktiv och därmed resulterade i minskad arbetslöshet.

ITALIEN

I Italien har kultursektorn en stor inverkan på landets ekonomi och har både skapat innovation och nya arbetsställningar. Utifrån detta införde regeringen användbara lagar och hjälpmedel för att försöka skydda denna sektor under pandemin. Det som under denna period underströks är kulturens extrema betydelse i samband med andra sektorer som sjukvården och vilken viktig del kulturen har för personers välmående, fysiskt och psykiskt.

KROATIEN

Återhämtningen efter covid-19 har varit relativt svår i och med den låga regleringen av konst på statlig nivå. Vilket fanns redan innan covid-19. Bristen på data och statistik gör det också svårt att skapa en enhetlig bild över nuläget.

Under pandemin tillät Kroatien kultur, konstinstitutioner att fortsatt vara öppna dock minskade såklart antalet evenemang, intäkter och allmänhetens engagemang med mer än hälften. Kroatiens kultur- och mediaministerium var den viktigaste källan till stöd till kultursektorn, särskilt det ekonomiskt stöd till som gick till oberoende konstnärer. Den mentala hälsan hos konstnärer försämrades på grund av den upplevda stressen och osäkerheten kring arbete och inkomst, denna fråga har dock inte återgärdats av den sittande regeringen.

2

FORSKNINGSRESULTAT OCH POLICYREKOMMENDATIONER

“IF WE DON’T ADDRESS THE DIFFICULTIES FACING CULTURE AND THE ARTS NOW, THEY WILL BE SUFFERING FOR GENERATIONS”.

JEAN-MICHEL JARRE, UNESCO GOODWILL AMBASSADOR

(RESILIART DEBATE, 15 APRIL)

2.1 KULTURSEKTORN: MÖJLIGHETER OCH UTMANINGAR

Trots EU:s konst och kulturprogram och stipendier så framkommer det i analysen att kultur och konst inte är en prioriterad fråga på agendan i vissa Europeiska medlemsländer. Främst ur en ekonomisk synvinkel vilket resulterar i en multidisciplinär multisektoriell strategi. Det finns dessutom en klyfta mellan EU:s och medlemsstaternas politik gentemot olika sociala och kulturella initiativ och därmed konstnärernas roll i samhället. Därför bör en effektiv lagstiftning om hur man inkluderar de mest utsatta grupperna i beslutsfattandet införas.

Dock har EU kommissionen de senaste åren särskilt under covid-19-perioden ökat sina budgetar för kulturprojekt för att stärka och öka konkurrenskraften för kultursektorerna. Några av de viktigaste programmen som stöder konst och kultur är: Kreativt Europa Europeiska socialfonden (ESF) samt New Horizon Call for Culture och programmet för rättigheter och värderingar med en budget på 912 miljoner euro tilldelad för perioden 2021-2027; Finansieringen genom dessa program syftar till att skydda de rättigheter och värderingar som finns inskrivna i EU:s fördrag för att stödja öppna, demokratiska och inkluderande samhällen.

Dessa arbetar utifrån fyra specifika mål: att främja jämställdhet och rättigheter, antidiskriminering, barns rättigheter, och främja medborgarnas engagemang och deltagande i det demokratiska livet inom EU. Båda programmen syftar även till att öka medvetenheten om Europas gemensamma historia, bekämpa våld särskilt mot barn och kvinnor och för att skydda och främja EU:s värderingar.

Utifrån analysen ifrån de olika partnerländerna som är involverade i projektet kan vi se att de kulturella och kreativa industrierna och dess undersektorer är grundläggande för att öka medvetenheten bland medborgarna om sociala frågor. Vidare främjar dessa sektorer demokratiska värden så som jämlikhet, social sammanhållning, icke-diskriminering och yttrandefrihet, som alla är grundläggande för utvecklingen av ett inkluderande och stödjande samhälle. Dessutom berikar kulturen samhällets olika aktörer genom att stimulera dialog mellan generationer, och sektorer. På så sätt integreras nationella och internationella minoriteter lika.

Kultursektorn är en mycket dynamiska sektor med positiva effekter på exempelvis ekonomin liksom teknisk innovation och den rörlighet som detta skapar. Kultur och konstsektorns bidrag till den europeiska ekonomin representerar 4,4 % av EU:s BNP i termer av total omsättning, med en omsättning på över 600 miljarder/ år, under 2019 resulterade detta i ett totalt mervärde på 253 miljarder euro.

Trots den uppenbara betydelsen av kulturella och kreativa industrier och dess inflytande på den europeiska marknaden så blev det under covid-19 tydligt att det finns stora barriärer mellan kultur, konstsektorn och det övriga samhället. Denna instabilitet fanns dock redan innan covid-19 på grund av den redan rådande instabiliteten och osäkerheten i den kulturella världen som under pandemiperioden blev än mer tidlig. Kultursektorn är en av de ekonomiska sektorer som har drabbats hårdast av pandemin och trots dess stora och tydliga relevans på samhället i samtliga Europeiska medlemsländer har denna sektor tyvärr inte varit prioriterad som den borde.

- (1) Creative Europe <https://ec.europa.eu/culture/creative-europe/about-the-creative-europe-programme>
- (2) European Social Fund (ESF) <https://ec.europa.eu/esf/main.jsp?catId=62&langId=en>
- (3) *Horizon Europe*: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/funding/funding-opportunities/funding-programmes-and-open-calls/horizon-europe/cluster-2-culture-creativity-and-inclusive-society_en
- (4) *Rights and values programme: Council presidency and European Parliament reach provisional agreement*: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2020/12/17/rights-and-values-programme-council-presidency-and-european-parliament-reach-provisional-agreement/>

REKOMMENDATIONER

1

Förbättring av konstens och kulturens betydelse och dess grundläggande roll i samhället. Det är absolut nödvändigt med en omstart och ökad stöd till denna sektor. Detta genom nya finansiella modeller, stödpaket och samarbete, kortsiktigt och långsiktigt.

2

Utvärdera och främja kulturindustriernas kopplingar till andra samhällssektorer samt utveckla nytt ekonomiskt stöd till bilaterala och mångkulturella samarbetsprojekt inom konst, kultursektorn.

3

Utforma en definition av vad kultur, konstarbetare är, och erkänna denna på europeisk nivå, för att dessa arbetare ska erkännas juridiskt och offentligt av alla stater i Europeiska unionen.

4

Förstärka offentliga investeringar till kulturen och uppmuntra såväl privata som offentligt- privata investeringar och partnerskap. Det bär även särställas att konstnärer och kulturskapare lättare ska få tillgång till dessa ekonomiska medel.

5

Erkänna kultursektorns värde och främja dess roll genom innovationsprogram och ökad kompetensutveckling inom innovation, digitalisering för kommande generationer.

2. 2 SÅRBARHET I ARBETSSYSTEMET INOM DEN KULTURELLA OCH KONSTNÄRLIGA SEKTORN

STATUS FÖR KONSTNÄRER OCH KULTURARBETARE I EUROPA.

EUROPEISKA DIREKTIV, DOKUMENT OCH RESOLUTIONER

Debatten om det juridiska erkännandet av konstnärernas är inte enbart en samtida debatt, utan har varit aktuell sedan sedan lång tid tillbaka.

Redan 1980 publicerade UNESCO en första rekommendation om konstnärers status. Denna text uppmanade medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra arbets- och yrkessituationen för kulturarbetare och konstnärer och uppmanade samtidigt dessa till att erkännas som en viktig sektor för ländernas ekonomiska utveckling.

Vidare uppmanar rekommendationen de europeiska medlemsstaterna att genomföra politik och rättsliga åtgärder för att erbjuda konstnärer större anställningstrygghet, såsom socialt skydd, sänkt skatt och rättsliga garantier. Den erkänner också konstnärers rätt att vara organiserade i fackföreningar eller yrkesorganisationer som kan företräda och försvara sina medlemmars intressen. Rekommendationen antogs av UNESCO:s generalkonferens 1980.

Saknaden av enhetlig definition av konstnärer, anställningsformer och deras juridiska status, i kombination med osäkerheten kring inkomst och anställningsmönster, resulterar i ett försämrat rättsligt och socialt skyddsnät för denna grupp, särskilt tydligt blir detta när vi jämför de europeiska medlemsländerna. Trots att kultursektorn är en av de sektorer som har störst ekonomisk påverkan i Europa, har de kontroversiella politiska och juridiska rättigheterna för dessa arbetare ännu inte reglerats. Frågan kring detta diskuterades igen 2007 i EU-parlamentet. Resolutionen om konstnärers sociala status uppmanar Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa sammanhängande och övergripande åtgärder för kultursektorerna.

Dessa åtgärder bör även inkludera konstnärernas sociala trygghet, såsom: tillgång till sjukförsäkring, arbetslöshet, föräldraförsäkring och pensioner, samt direkt eller indirekt beskattning. Det föreslås också att man ska ta hänsyn till exempelvis repetitioner inom artisternas faktiska arbetstid för både arbetslöshet och pensioner. Resolutionen hävdar också att för att genomföra dessa åtgärder skulle det vara nödvändigt att erbjuda nödvändig juridisk information för både konstnärer och kulturarbetare och att detta bör göras genom digitala plattformar på de olika nationella språken, för att samla relevanta regler och förordningar inom Europa.

Efter detta har enskilda stater börjat genomföra olika skyddsåtgärder för kultursektorn, vissa med en mer riktad och inkluderande kulturpolitik så som Belgien och Tyskland, medan andra stater börjat införa sporadiska stödåtgärder. Utifrån detta är det uppenbart att samma typ av rättsliga och skyddsåtgärder inte än genomförts på europeisk nivå. Därmed är arbetsvillkoren för konstnärer och kulturarbetare fortsatt en oläst fråga.

(6) 1980 Recommendation concerning the Status of the Artist. Unesco.
<https://en.unesco.org/creativity/governance/status-artist>

(7) European Parliament resolution of 7 June 2007 on the social status of artists (2006/2249(INI))

(8) The European pillar of social rights action plan. https://ec.europa.eu/info/publications/european-pillar-social-rights-action-plan_en

2017 skapade Europaparlamentet dokumentet och handlingsplanen "Den europeiska pelaren för sociala rättigheter" vilken belyser 20 nyckel principer/faktorer och rättigheter som är väsentliga för en gemensamt rättvis och välfungerande arbetsmarknad samt socialt trygghetssystem i Europa. Dokumentet syftar även till att stärka sociala rättigheter för att ta itu med ekonomisk och social osäkerhet i EU på grund av en förändrad arbetsmarknad och nya utmaningar så som globaliseringen, digital utveckling och kompetens, förändrade arbetsmönster och den demografiska utvecklingen. Vidare lyfts behovet av att ge rättvis och lika behandling när det gäller arbetsvillkor, tillgång till socialt skydd och utbildning – vilket alla syftar till att stärka konstnärernas ställning i Europa.

Trots publiceringen av dessa riktlinjer har tillståndet för kulturarbetare och konstnärer i Europa inte förbättrats och deras osäkerhet har förblivit oförändrad tills under och efter covid-19 pandemin och dess ekonomiska påverkan.

Covid-19-pandemin kom som en chock för hela världen och i samtliga produktiva och ekonomiska sektorer, som vi vet, var konst- och kultursektorn en av dem som drabbats hårdast sedan flera länder tvingade kultur, och konstanläggningar att stänga ner för att minska smittspridningen. Intäkterna sjönk mellan 75 % och 80 % för museer i turistområden, medan biografer och "musikställen" såg intäkterna minska med 70 % respektive 64 %. För konstnärer, kulturinstitutioner och industrier har detta varit en av de värsta kriserna på decennier.

Instabiliteten och osäkerheten för kultur, konstarbetare har blivit ännu mer påtaglig efter covid-19. Som ett resultat av detta har Europaparlamentet och medlemsstaterna beslutat att stödja kultursektorerna med betydande ekonomiskt stöd. Det ekonomiska stödet kan dock bara hjälpa kulturarbetare på kort sikt, vad som är nödvändigt är en legalisering av konstnärer och kulturarbetares arbetsformer och incitament för att främja deras utveckling och hållbarhet i en framtida arbetsmarknad. Utifrån detta har Europaparlamentet utarbetat en återhämtningsplan för kultursektorn, för att lansera och strukturera riktlinjer för medlemsstaterna och för återhämtning av konst och kultursektorn.

Dokumentet från Europaparlamentet om konstnärernas och kulturarbetarnas situation och dess återhämtningen utformades den 20 oktober 2021: "Konstnärernas situation och den kulturella återhämtningen i EU . Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2021 om konstnärers situation och den kulturella återhämtningen i EU (2020/2261(INI))".

Dokument betonar även att de kreativa näringarna har varit den sektor som har drabbats hårdast under covid-19-pandemin, delvis på grund av stängningen av kulturella utrymmen, restriktiva åtgärder för konserter och offentliga evenemang, och övergången från levande arbete till digitalt arbete. I detta sammanhang uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna till en kortsiktig återhämtning av sektorn samt uppmanar medlemsländerna att titta på långsiktiga lösningar för att uppnå en situation av hållbarhet, motståndskraft och innovation i framtiden. Texten uppmanar till att stärka kultursektorerna genom att tillhandahålla rättvist och strukturerat stöd, särskilt för de mest utsatta aktörerna, och efterlyser främjande av sysselsättningsmöjligheter för konstnärer, författare, artister, kulturarbetare och yrkesverksamma inom kulturförmedling genom att stödja samarbete mellan olika disciplinära sektorer.

Denna typ av långsiktiga återhämtningsåtgärder bör främst syfta till att förbättra arbetsvillkoren för konstnärer och kulturutövare. Genom att uppmuntra och inspirera skapandet av utbildnings- och rörlighetsprogram möjliggör det spridningen av idéer och skapandet av ett europeiskt kreativt och kulturellt nätverk. Dokumentets analys diskuterar även digitaliseringens utmaningar och uppmuntrar europas länder att skapa upphovsrättslagar som skyddar konst, kulturprodukter.

Europas kulturindustri som i viss mån stöds av regeringar bör även uppmuntras att förbättra dess affärsmodeller för att utveckla marknadsorienterade lösningar baserade på statistik, artificiell intelligens och nya digitala möjligheter etc. Vilket främjar användningen av ny teknik som tex artificiell intelligens för att ge möjlighet till konstnärer att utforska nya sätt att skapa och sprida sina verk och dra mer nytta av de möjligheter som den digitala miljön erbjuder.

(9) *The situation of artists and the cultural recovery in the EU*. European Parliament resolution of 20 October 2021 on the situation of artists and the cultural recovery in the EU (2020/2261(INI))

Bristen på socialt och ekonomiskt skydd för kulturarbetare skapar hinder som försvårar den integrering av kulturarbetare i samhället, samtidigt som det hindrar innovation och sektorns inkludering. Denna situation som redan existerade innan covid-19 har ökat markant efter pandemin (12).

Den ekonomiska och sociala kris inom kultursektorn som orsakats av pandemin har belyst vikten av att det finns en likabehandling av arbetare inom det konstnärliga och kulturella området. Till exempel i länder där det redan fanns ett system för lagstiftningsskydd och erkännande av konstnärers verk, kunde arbetarna dra nytta av systemet med ekonomiskt stöd. I länder där det finns en avsaknad av lagstiftande och administrativa system har kultursektorn uteslutits från ekonomiskt stöd, vilket har resulterat i en ökad social marginalisering.

De styrande instanserna inom Europas medlemsländer har genomfört stora ekonomiska paket gentemot kultursektorn för att stötta denna och dess arbetare under covid-19. Samtidigt som det även betalats ut bistånd från privata stiftelser och icke-offentliga organisationer till kulturen och enskilda scener, kulturinstitutioner. Studier visar dock att det stöd som erbjuds hittills kännetecknas av kortsiktiga åtgärder med avsaknad av ett brett och långsiktigt perspektiv som förmår integrera kultursektorn i samhället och i samklang med andra sektorer.

Det bör dock betonas att denna kris har fått många europeiska stater att omdefiniera sin kulturpolitik, och därmed skapa system för bättre skydd för kulturarbetare genom att erkänna konst och kultur som faktorer för förändring i samhället. I och med detta har Europa insett vikten av att introducera konstnärernas och kulturens roll i den ekonomiska och politiska utvecklingen i varje land. Trots detta är vi fortfarande långt ifrån ett system som kan erkänna konstnärers rättigheter som arbetare, och därav följande sociala och skattemässiga garantier på europeisk nivå, genom en harmonisering av lagstiftningsnormer både på nationell och europeisk nivå. Och å andra sidan, samtidigt som man erkänner vikten av kreativa industrier, finns det ingen rättvis balans för kulturarbetarnas villkor.

12) Supporting relevance: Ideas and strategies for inclusive, fair and flexible arts funding. IETM — International network for contemporary performing arts. November 2021.

(13) Why arts and culture must be the cornerstone of European recovery plans

<https://www.friendsofeurope.org/insights/why-arts-and-culture-must-be-the-cornerstone-of-european-recovery-plans/>

Utifrån detta har europeiska parlamentet understrukt vikten av en garanterad finansiering för digitalisering, och bevarande och den digitala tillgängligheten för kulturellt och kreativt innehåll och det europeiska kulturarvet. Den betonar dock att ett digitalt engagemang inte bör ersätta levande kulturella upplevelser, därför är det av stor vikt att dessa bör upprätthållas och bevaras.

Parlamentet uppmanar också medlemsstaternas företag och icke-statliga organisationer att dela dokument om god praxis för att på ett ekonomiskt plan se till fördelning av medel på kort och lång sikt för säkerställa att inte konstnärer eller kulturarbetare lämnas utan ekonomiskt stöd.

Konstnärer och kulturarbetare står just nu i centrum för ett innovativt, kreativt och framtidsinriktat Europa, de är länken mellan olika europeiska traditioner och tack vare deras kreativa insikter är en blomstrande förnyelse av vårt samhälle möjlig.

Avsaknaden av en gemensam definition av konst, kulturarbetare under en samlad kategori av verk kan orsaka olika ekonomiska, juridiska och sociala konsekvenser, såsom:

- Försämrade tillgång till socialförsäkringssystem
- Saknar arbetslöshetsersättning
- Inga rättvisa löner
- Hinder för rörlighet
- Svårt att få tillgång till lån från banker
- Upphovsrättslagar som ska anpassas och implementeras
- Problematisering av digitala aktivitetens monetarisering

SÅRBARHETEN FÖR ARTISTE OCH KULTURARBETARE

Trots den ekonomiska och sociala betydelsen av kulturindustrier på nationell och europeisk nivå, kännetecknades den kulturella och kreativa sektorn (CCS) redan före covid-19 av en mycket svag ekonomi det framförallt för dess arbetsstrukturer. (11)

Sedan Covid-19-pandemin drabbade Europa 2020 har kulturindustrin varit bland de hårdast drabbade. Flera framträdanden, konserter och så vidare har varit bland de hårdast drabbade då dessa kräver publik.

Pandemin har belyst den osäkra ställningen för många kulturarbetare som konstnärer, frilansare och tillfälligt anställda. Faktum är att de har den högsta andelen osäkra kontrakt utan socialförsäkring eller hälsovårdsstöd. Jämfört med anställda inom andra sektorer i allmänhet, med stabilare arbetsvillkor och lättare tillgång till sociala trygghetssystem, sjukpenning. Dessa faktorer kan ses som en av orsakerna till det stora antalet kulturarbetare som är beroende av sociala trygghetssystem.

(10) "Towards a European Recovery Plan for the Cultural Sector - Fundamental Pillars for a Recovery Plan" presentation of Mondinsieme.

(11) Supporting relevance: Ideas and strategies for inclusive, fair and flexible arts funding. IETM — International network for contemporary performing arts. November 2021.

REKOMMENDATIONER

1

Erkänna konstnärernas rättsliga status på europeisk nivå. Samt erkänna konstnärer som arbetare inom ett gemensamt Europeiskt arbetarsystem, för att garantera arbetarnas sociala och skattemässiga garantier.

2

Förbättra arbetsvillkoren inom kultursektorn med avskaffande av otrygga kontrakt, eller hybridkontrakt för en större garanti både på skattemässig och social nivå.

3

Förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna för att garantera att arbetare inom kulturella och konstnärliga sektorn samma yrkesvillkor på europeisk nivå, för att undvika sociala skillnader i de olika medlemsländerna.

4

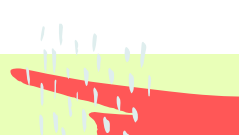
Utveckla pedagogiska mentorskap och utbildningsprogram för att underlätta övergången från det teoretiska kulturområdet till praktiskt skapande arbete.

5

Erkänna att det krävs planeringstid och idéutvecklingstid som faktisk arbetstid för kulturarbetare.

6

Skapande av en europeisk plattform som kan hjälpa konstnärer och kulturarbetare på europeisk nivå med att förstå deras arbetsvillkoren (försäkringar, kontrakt, skatteregler, administration och så vidare) Ett exempel att överväga kan vara "Touring Artists": <https://www.touring-artists.info/en/home/>.

2.3 MÖJLIGHETER OCH BEGRÄNSNINGAR I DEN NYA DIGITALISERINGSVÄRLDEN

MÖJLIGHETER OCH BEGRÄNSNINGAR I DEN NYA DIGITALISERINGSVÄRLDEN

Covid-19 har fört med sig en aldrig tidigare skådad acceleration mot den digitala världen, alla företag inom alla sektorer, särskilt kultur och konst, har använt digitala verktyg för att ge allmänheten tillgång till kulturaktiviteter virtuellt. Denna förändring har fått företag, små institutioner och föreningar att nästan helt uppdatera sin affärsmodell, som tidigare mestadels präglades av fysisk närvaro, såsom liveshower, uppträdanden, utställningar och så vidare; under pandemin har alla dessa typer av aktiviteter omvandlats till virtuell närvaro på onlineplattformar. För att säkerställa tillgång till kultur även under pandemiperioden har vissa organisationer som museer, gallerier, teatrar och konserthus börjat streama föreställningar för att skapa virtuella konstsamlingar, digitala e-böcker och onlinekonferenser. Sociala nätverk började bli allt viktigare för den kulturella världen, som använde dem både som ett skyltfönster och som ett nätverksverktyg.

Förvisso har dessa initiativ främst belyst hur mycket kulturen klarar av att förnya sig snabbt för att försöka vara så inkluderande som möjligt även under en så komplicerad tidsperiod. Men denna digitala acceleration har avslöjat en stor generations- och social klyfta på grund av bristen på tillräcklig utbildning, vad gäller kompetens inom området. Det framkommer också att digitalt innehåll ofta inte är anpassat till alla typer av publik; många människor var inte vana vid att använda sociala nätverk och digitala plattformar varje dag och den "påtvungna" anpassningen till dessa medier har lett till att de har blivit utestängda från det digitala området; istället för den inkludering som alltid har varit kulturvärldens främsta och grundläggande mål. I perspektivet av en långsiktig vision efter covid-19 är det därför vara nödvändigt att införa och lära ut digitala kommunikationsstrategier till både konstnärer och kulturarbetare.

Digitala verktyg skulle kunna användas för att marknadsföra deras verk, för att skapa nya allianser och kan vara ett användbart verktyg som kan användas för att sälja deras konstverk och verk. För att uppnå detta, och med sikte på att bygga ett inkluderande samhälle, behöver nya kulturarbetare utbildas i lönsam användning av dessa medier. Samtidigt måste vi utbilda våra medborgare och förse dem med de verktyg de behöver för att tillgodogöra sig innehållet. Eftersom digitala och virtuella miljöer är en del av vår verkliga värld och de konsekvenser de har på vårt liv och arbete, är det viktigt att stödja en utbildning inom detta område, med utgångspunkt från kulturarbetarna. Det är också viktigt att eftersträva en stark känsla av inkludering och respekt genom dessa medier.

Dessutom, har möjligheten att njuta av kulturellt innehåll online utan begränsningar och gratis under covid-19-pandemin förmedlat fel budskap: att kulturellt innehåll ska vara gratis och för alla. Denna aspekt får oss att återigen reflektera över bräckligheten i arbetet hos dem som arbetar i den konstnärliga och kulturella världen och över nödvändigheten av att omdefiniera en ny hållbar affärsmodell för kultursektorn.

Under pandemin publicerade Coalition of Cities for Digital Rights bildad av Amsterdam, Barcelona och New York City med medlemmar av mer än 50 städer runt om i världen, ett dokument som innehåller en uppsättning rekommendationer för att vägleda beslutsfattare i städerna i att fastställa riktlinjer för användning av teknik, hur man hanterar digitalisering för att främja inkluderande och positiv tillgång för alla där mänskliga rättigheter står i centrum för diskursen. Dessa rekommendationer skapades för att undvika ojämlikheter inom länder när det gäller tillgång till teknik och användning av teknik[1].

Nedan följer några framtida prognoser från Europeiska kommissionen om utvecklingen av digitalisering och betonar hur viktigt det är att investera i digital kompetens och livslångt lärande[2].

Nedan följer några framtidsprognoser från EU-kommissionen angående utvecklingen av digitalisering och betonar hur viktigt det är att investera i digital kompetens och livslångt lärande.

By 2025, 90% of people who are without formal education should be regular internet users.

Individual who are regular internet users, by education level

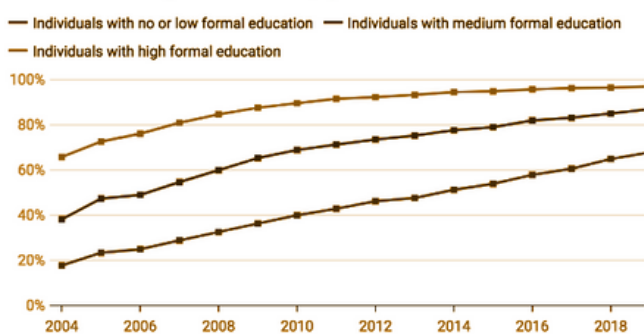

Chart: DIGITALEUROPE • Source: Eurostat • Get the data • Created with Datawrapper

By 2025, enterprises in Europe should be providing ICT training to 70% of their employees

Enterprise provided training to their personnel to develop/upgrade their ICT skills, by Enterprise size (Small, Medium, Large) | European Union

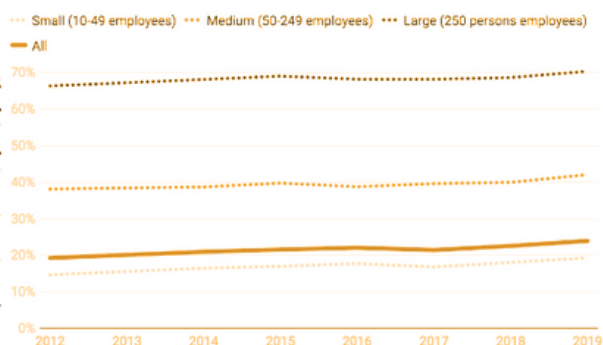

Chart: DIGITALEUROPE • Source: European Commission, Digital Scoreboard • Get the data • Created with Datawrapper

By 2025, Member States and companies should have completed retraining for 20% of the workforce

Average reskilling needs (share of the workforce), 2018

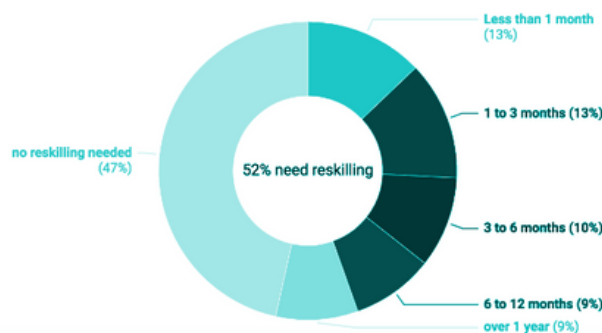

Chart: DIGITALEUROPE • Source: World Economic Forum • Get the data • Created with Datawrapper

REKOMMENDATIONER

1

Erkänna kulturellt arbete som sker digitalt med lämpliga upphovsrättslagar. För att skydda digitalt arbete/skapande och underlätta processen att göra det juridiskt erkänt, säkerställa ersättning till den kreativa sektorn.

2

Tänka om kring en ny finansiell modell för att garantera lön för deltagande för deltagande på virtuella konferenser, webinarier och digitala arbetsmodeller baserade på online-deltagande.

3

Omfördelning av budgetar för att omdefiniera betalningsmetoder i den digitala världen för att erbjuda adekvat ersättning till konstnärer och kulturarbetare.

4

Skapa nya utbildningsmodeller som ska inkluderas i läroplanen för skolan, universitetet, museiföreningarna på lokal, nationell och europeisk nivå. Utbildningsprogram för lärare, insiders, elever och föräldrar.

5

Omdefiniera budgeten för konst- och kultursektorn med inklusive digitala lösningar och tekniskt material samt nya utbildningar för att anpassa sig till användningen av ny teknik.

6

Förbättra artisters, kulturarbetares förmåga att använda digitala verktyg för sin karriär genom nya utbildningsprogram för att utöka sin närvaro och sitt inflytande i den digitala världen.

7

Förbättra användningen av nya blockchain-plattformar så som; NFT:er och digitala kryptovalutor för att bredda konstnärernas kunskaper genom att erbjuda dem nya marknadsmöjligheter.

REKOMMENDATIONER

8

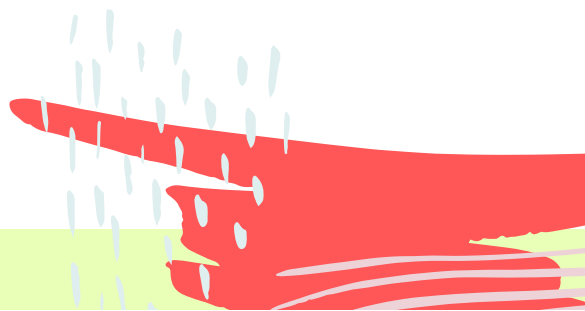
Främja en ny digital utbildningsmodell för att möjliggöra deltagande av hela samhället utan något undantag för en demokratisk social integrationsprocess.

9

Främja en integrationspolicy för att ge alla möjlighet att vara en del av denna nya digitala värld genom att skapa nya utbildningsmodeller och nya samarbetsmodeller.

10

Ta hänsyn till missgynnade grupper och marginalgruppernas ekonomiska förutsättningar för att inkluderas i denna nya digitala process och också gynnas.

2.4 MOT EN NY TRANSNATIONELL MOBILITET OCH NÄTVERKANDE

**“INTERNATIONAL MOBILITY CAN CONTRIBUTE TO PERSONAL AND PROFESSIONAL DEVELOPMENT, IMPROVEMENT OF SOCIAL AND FOREIGN LANGUAGE SKILLS, AS WELL AS CREATING A FEELING OF SELF-CONFIDENCE AND BELONGING BY DEVELOPING A CULTURAL VALUE OF INTERNATIONAL COMPANIONSHIP”
ERASMUS STUDENT NETWORK (ESN)**

Internationell mobilitet, samarbete och nätverkande har under de senaste åren varit en väsentlig aspekt av den konstnärliga och kulturella världen, som erbjuder möjligheten att utöka nätverk, kunskap, nya kreativa strategier och kulturutbyten för att utveckla kulturella innovationer. Det finns många framgångsrika exempel på sådana initiativ¹⁶, där det mest kända är Erasmusprogrammet som underlättar rörlighet för konstnärer; Horizon Europe - EU:s nyckelfinansieringsprogram för forskning och innovation och i-Portunus - ett efterfrågestyrt mobilitetsstödsprogram för kulturarbetare och konstnärer. Många möjligheter till mobilitet, bostäder och stipendier för kulturellt utbyte kan hittas på de europeiska eller internationella plattformar, som skapats, såsom Resartis¹⁷, Transartis¹⁸ och On The Move¹⁹. Det finns också lokala och regionala initiativ, som Roberto Cimetta Fund²⁰, som stödjer kulturaktörer i Medelhavsregionen.

Konstresidenser och de internationella utbytena har alltid ansetts vara en innovativ modell för att förmedla kulturer och utbyta de bästa delarna inom konst- och kulturområdet. Under de senaste åren har utbyten och mobilitetspolitiken på europeisk nivå intensifierats tack vare nya program och plattformar, genom att lyfta fram konstnären i en ny roll som brobyggare för delande av konstnärliga och kulturella metoder även i samband med utbytesprojekt för social, utbildnings och ekonomisk utveckling. Bland huvudmålen med mobilitetsprogrammen är idén om att skapa ett mer enat Europa baserat på ömsesidig kunskap tack vare kulturellt utbyte genom att riva barriärerna mellan olika länder. Faktum är att kulturella, språkliga och kulturella skillnader förvandlas till kreativ rikedom, dessutom bryts alla geografiska och etniska barriärer, vilket möjliggör utvecklingen av ett mer motståndskraftigt och inkluderande samhälle genom internationell rörlighet.

Ibland sprids sådan erfarenhet även utanför Europa: Bogliasco Foundation²¹ är ett amerikanskt ideellt projekt som delar ut stipendier för konstnärer i Italien. Men, som framgår av analysen i föregående text, blockerade och bromsade Covid-19 denna process. Visst, användningen av den nya tekniken gjorde det till en början inte möjligt att förlama systemet utan mobiliteten kunde fortsätta genom nya digitala former, där man kunde erbjuda delade digitala plattformar där många kulturarbetare kunde fortsätta att arbeta och utöka sitt nätverk, genom att skapa en ny form av samarbete om än med de begränsningar vi tidigare nämnt..

Bland de reflektioner som uppkom under pandemin är vikten av samarbete och särskilt samarbetet mellan samhällets olika sektorer. Om det är sant att konstnärers rörlighet kan bidra till att föra kulturer närmare varandra och bryta barriärer och fördomar, så är det också sant att samma princip bör tillämpas på kulturens värld, eller på att använda kulturarbetare, som kunskapsredskap för ett samhälles tillväxt. Ur de tidigare analyserna framgick det tydligt att det är väsentligt och nödvändigt för en större social integrationspolitik att också föra förorterna närmare städerna och vice versa, för att skapa utbytesmodeller som kan förbättra den ömsesidiga kunskapen om de olika system för kultur-, konstnärlig- och social politik.

Sammanfattningsvis kan vi säga att användningen av ny teknik har möjliggjort ett annat sätt att bryta ner geografiska och territoriella barriärer, genom digital mobilitet, föra samman grupper och länder som tidigare inte kunde ha samarbetat på grund av bristen på finansiering. Även om vi inser denna fördel, får vi inte glömma vikten av det mänskliga värdet som bara skapas genom den fysiska närvaron och direkt kunskap om platsen.

Därför är det nödvändigt att återförena de två modellerna för samarbete, digitalt och fysiskt, med aktivt deltagande inte bara av konstnärer utan också av hela den kulturella sektorn för ett mer inkluderande Europa.

(16) For other examples, please consult: https://europa.eu/youth/go-abroad/working/mobility-opportunities-artists_en

(17) <https://resartis.org>

(18) <https://www.transartists.org/en>

(19) <https://on-the-move.org/news>

(20) <https://www.cimettafund.org/index.php/article/index/rubrique/1/lang/en/fm/1>

(21) <https://bfny.org>

REKOMMENDATIONER

1

Att förbättra den gränsöverskridande rörligheten för konstnärers och kulturarbetares arbete, genom ett nytt system som är mindre byråkratiskt och skapar mer social trygghet och skattemässiga fördelar. Länder bör därför förenkla sina regler och underlätta människors rörlighet.

2

Förbättra europeiska onlineplattformar för att ge assistans till konstnärer och kulturarbetare med ett innovativt informationssystem för att göra det möjligt för människor att röra sig och resa för att utbyta praxis och erfarenheter.

3

Gränsöverskridande projekt för att skapa ett mer enat och stärkt Europa genom att ta hänsyn till minoriteter och missgynnade grupper.

4

Skapa en länk mellan förorterna och städernas centrum. Utveckla en ny modell för konstnärs- och kulturre residenser som kan garantera ekonomiskt stöd och kompensation för frånvaroperioden från det egna landet eller området.

5

Förbättra samarbetet genom användande av hybridmodeller som tar hänsyn till den digitala och fysiska världen för att koppla ihop fler länder och människor.

6

Inkludera konstnärers rörlighet i EU:s socialpolitik, som man gjort för konst och vetenskap inom Horizon

7

Utveckla ett nytt program om "Social Inkludering, konst och kultur" som en ny hybridmodell för samarbete för att stödja utbyte och kunskap.

2.5 MOT NYA SAMARBETSMODELLER FÖR PROJEKT FÖR SOCIAL INKLUSION: UTMANINGAR OCH HINDER

**“EVERYONE HAS THE RIGHT FREELY TO PARTICIPATE IN THE CULTURAL LIFE OF THE
COMMUNITY, TO ENJOY THE ARTS AND TO SHARE IN
SCIENTIFIC ADVANCEMENT AND ITS BENEFITS.”
UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS, ARTICLE 27**

Denna forskning kunde inte utesluta den avgörande roll som konst och kultur spelar i projekt relaterade till social integration och den därav följande nödvändigheten att utforska nya sätt att samarbeta för att säkerställa en långsiktig inverkan på lokalsamhället.

Kultur och konst i samarbete med andra sektorer skulle kunna ge ett viktigt svar på utanförskapet och marginaliseringen i samhället genom att främja interkulturell dialog mellan länder, människor och stimulera det lokala samhället att hitta kreativa lösningar i samband med den allmänna socialpolitiken och prioriteringarna i vårt samhälle, som till exempel nämns i Agenda 2030, att motverka klimatförändringar och öka medvetenheten om miljömässig hållbarhet.

När det gäller social integrationspolitik, har konstnärer och kultursektorn en särskild förmåga att skapa förtroende bland utsatta och missgynnade grupper för att starta samarbetsprojekt .

Covid-19 har tyvärr visat hur dagens samhälle är fragmenterat med stora skillnader bland grupper i samhället, mellan ytterområden, inte bara i städerna utan även i länder. Problemen med integrationen har lett till framväxten av ett samhälle som lever på marginalen av social utveckling, vilket skapar inte bara ojämlikhet utan också våld och marginalisering. Bland de olika metoderna inom socialpolitiken som har tillämpats under de senaste decennierna har det visat sig att konst kan överbrygga de sprickor som skapats av arbetslöshet, politiska och sociala kriser.

De nya samverkansmodeller som har implementerats av förvaltningar, stater, på lokal, nationell och europeisk nivå har belyst hur viktigt det är att förbättra samverkan och samarbetskanaler mellan de olika sektorerna. Konstnärens roll i detta specifika fall är symbolisk – att bli en social medlare. Covid-19 har ännu mer belyst hur viktigt det är att ompröva samarbetsmodeller, inte bara med nya allianser utan också med en ökning av finansiellt biståndsbudget, på kort och lång sikt, eftersom målet om ökad social integration behöver mer tid för en social påverkan på området. Följaktligen är tidselementet, planeringen av aktiviteter på lång sikt av avgörande betydelse för att förbättra den regionala politiken och för att åter inkludera de missgynnade klasserna²².

Med tanke på "Europa 2020" 10-årsstrategin, är det av stor vikt att notera nästa långsiktiga EU-budget 2021-2027: Kommissionen föreslår att ytterligare stärka unionens sociala dimension med en ny och förbättrad europeisk socialfond, Europeiska socialfonden Plus (ESF+) och en mer effektiv europeisk globaliseringsfond Anpassningsfonden (EGF). Alla dessa strategier syftar till att underlätta kapacitetsuppbyggnad för ungdomar, social integration och social innovation.

(22) From social inclusion to social cohesion — The role of culture policy. Guidelines for policy-makers and cultural institutions, by the 2017-2019 working group of EU member states' experts on fostering the contribution of culture to social inclusion. European Union, 2019

Konst och kultur stärker dialogen mellan de olika aktörerna i samhället genom att främja olika kulturella identiteter och främja en verklig integrering av människor som står inför ekonomiska och hälsomässiga problem. Genom en socioestetisk process formar de kollektiva och kollaborativa integrationsprocesser. Ett exempel på innovativt samarbete är Frankrike, som sedan 1988 inkluderar kulturens bidrag inom lagen mot social utestängning och erkänner de kulturella icke-statliga organisationernas nyckelroll.

Sådan lagstiftning har vidare lett till samarbete mellan kulturdepartementet och socialdepartementet för att stödja lika möjligheter till tillgång till kultur för missgynnade grupper. Därmed kan konst och kultur bidra till att stärka utsatta grupper såsom individer med funktionshinder, etnicitet, att övervinna rädslor för på kollektiv och individuell basis .

Genom ett kreativt förhållningssätt kan ungdomar, familjer och medborgare lära sig att förstå dessa skillnader på ett fredligt sätt och på så sätt bidra till att förhindra marginalisering och framtida radikaliserings som leder till våldsbejakande extremism. Att det skulle vara möjligt om vi i en ny modell av samarbeten, med utgångspunkt från det förflutna, den nya innovationen och problem som föddes under de senaste åren av kris, tänker om i en ny modell av samarbeten, med hänsyn till hur det är viktigt att se på den långa perioden och inte under den korta perioden. Samarbetet sker på olika nivåer, både ur pedagogisk synvinkel och kunskap om territoriet och medvetenhet om varje territoriums och ords mångfald. Utan kunskap kan du inte vara medveten om problemet och hitta kreativa lösningar. Behovet har dock uppstått inte bara av ökade budgetar i projekt för social integration, utan behovet av ett bredare samarbete mellan den konstnärliga och kulturella sektorn under hela beslutsprocessen. Brist på budget för att ge kontinuitet i projekt på lång sikt, och av en plattform eller nätverk av erfarenhetsutbyten för en utvärdering av projekt där människovärdet är av största vikt.

REKOMMENDATIONER

1

Förstärk konstens och kulturens roll som verktyg för social förändring för att minska sociala ojämlikheter, öka social sammanhållning och följaktligen socialt kapital.

2

Skapa nya allianser mellan de olika sektorerna i samhället (ekonomiska, sociala, politiska, kulturella och konstnärliga sektorer), för att utöka tvärsektoriellt samarbete för ett mångkulturellt, innovativt och multidisciplinärt metoder och långsiktighet i samhället.

3

Öka budgetarna för aktiviteter/projekt relaterade till social integration genom att ta hänsyn till området, realtiden för påverkan på lokalsamhället, projektets mänskliga betydelse och prioritera långsiktiga projekt framför korttidsprojekt.

4

Förstärk kontinuiteten i projektet för att undvika att projekten avbryts när förtroende etablerats. Skapa förutsättningar för projektens autonomi genom att ge de inblandade kunskap att självständigt fortsätta projektet.

5

Inrätta fonder för små till medelstora projekt för att uppmuntra nationellt samarbete, utforskning och därmed innovation.

6

Skapa onlineplattformar för att dela de mest relevanta exemplen på god praxis för att främja europeiska projekt, kulturutbyten, erfarenheter och för att stärka värden som social sammanhållning och inkludering.

7

Förbättra samarbetet mellan olika experter i omdefinieringen av politiken för social inkludering och integration för ett bättre samarbete och utveckling av de europeiska projekten.

REKOMMENDATIONER

8

Involvera konstnärer i politiska beslutsprocesser för genomförandet av projektet att skapa en bättre och ömsesidig förståelse

9

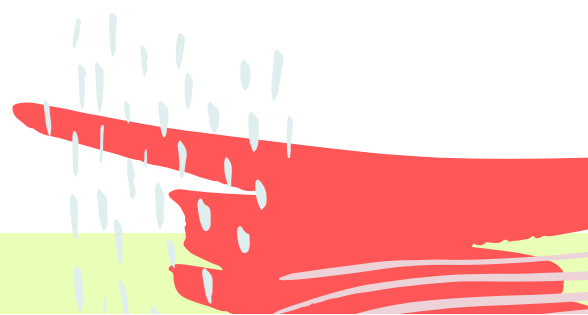
Betona vikten av utbildningsprogram för konstnärer i att förstå både konstmarknaden och hur man arbetar i integrerade projekt och politik och social förändring.

10

Den konstnärliga och kulturella världen kännetecknas av sin hierarkiska dynamik och sin finansmarknadslogik; av denna anledning bör utbildning erbjudas till konstnärer och kulturarbetare som vill arbeta inom sektorn. Om det inte finns någon utbildning om dessa komplexa relationer kan den konstnärliga och kulturella världen bli exkluderad.

11

Säkerställa en ytterligare utbredd närvaro av konst och kultur och deras starka roll i EU:s politik.

2.6 UTBILDNINGENS ROLL I SAMBAND MED KULTUR-, SOCIAL- OCH INTEGRATIONSPOLITIK

"WE NEED TO RELATE CULTURAL AND ARTISTIC INSTITUTIONS TO SCHOOLS: THAT CHILDREN WHO TODAY LACK CULTURAL AND ARTISTIC LIFE IN THEIR COMMUNITIES HAVE THAT POSSIBILITY. ART EDUCATION AT SCHOOL CAN PLAY A KEY ROLE IN COMMUNITY INVOLVEMENT AND PARTICIPATION (...), HARDLY ANY OTHER KNOWLEDGE CAN GIVE AUTONOMY AND DESIRE TO BUILD. TO INVENT ANOTHER WORLD WE NEED TO KNOW WHO WE ARE, AND TO FIND JOY AND HAPPINESS IN THE ACT OF LEARNING, OF CREATING TO TRANSFORM OUR ENVIRONMENT AND THAT OF OUR COMMUNITIES".
LUCINA JIMÉNEZ ANTHROPOLOGIST AND DIRECTOR OF INSTITUTO NACIONAL DE BELLAS ARTES, MEXICO

En preliminär analys av de länder som är involverade i projektet visar att Covid-19 har bekräftat hur konst och kultur spelar en grundläggande roll i den kreativa processen som ett användbart verktyg för att utforska och omformulera många frågor relaterade till social integration. Det har redan visat sig hur konstnärer kan hjälpa till att förstå och utforska de problem som många samhällen, grupper av ungdomar och utanförskapsgrupper står inför. Av denna analys framgick det starkt hur viktigt det är att utgå från utbildning, från skolornas, universitetens roll, för att förbereda inte bara de nya generationerna utan att skapa de nödvändiga verktygen för innovativ socialpolitik.

Därför är det nödvändigt att samordna och etablera ett långsiktigt tvärsektoriellt samarbete mellan områdena utbildning, kultur och sociala frågor. Dessa partnerskap bör aktivt stödjas och underlättas av stater genom finansiering av ad hoc-projekt. En stor utmaning skulle kunna vara att inse vikten av kreativt tänkande inom dessa områden och att höja kompetensen hos dem som följer denna väg genom att underlätta deras introduktion på arbetsmarknaden. Till exempel kommer spridning av kultur och utbildning via internet att vara ett permanent inslag. Utbildning kommer att kräva en metodisk uppdatering och skolorna bör göra en förändring i själva läroplanen och undervisningsmetodiken för att öka barns kunskaper.

Om samtiden. Om vi erkänner värdet av konst och kultur som nödvändiga variabler för genomförandet av socialpolitiken på europeisk nivå, kan vi bara börja om med att anpassa utbildningssystemet till det nya geopolitiska systemet, till ny teknik, till de nya förändringar som nu har gjorts på plats. Behovet av att tänka om på europeisk nivå, genom ett samarbete på lokal och nationell nivå inom utbildningssystemet, kan hjälpa oss att skapa en ny kultur, ett annat sätt att tänka där multidisciplinaritet och mångkulturalism är av grundläggande betydelse för bygga ett mer rättvist samhälle.

Vi måste utgå från utbildning, för att skapa nya samarbetskanaler, för att hjälpa till att läka vårt samhälle genom att inkludera de olika segmenten av befolkningen och människor för utvecklingen av den sociala och ekonomiska processen. Utbildning behövs också för att skapa nya yrkesroller inom socialpolitiken, och även för att ge konstnärer de nödvändiga verktygen för att vara aktiva i denna förändringsprocess, och omdefiniera sin yrkesroll. Den nya digitaliseringen har fått oss att ompröva även nya utbildningsmodeller som dock måste integreras i traditionella modeller, för att undvika en ny social utestängning och marginalisering med hänsyn till villkoren i olika regioner.

Erasmus+23-program visade sig fungera bra när det gäller Covid-19-krisen. Redan före pandemin gav det möjligheter för människor i alla åldrar, ursprung och bakgrunder att delta i utbildningsutbyten, korttidsutbildning och möjlighet att genomföra viktiga projekt för lokalsamhället. Under 2020 har Erasmus även stöttat digitala studieutbyten, praktikplatser och konstnärliga samarbeten, vilket öppnat upp ett brett spektrum av alternativ för personer som tidigare var uteslutna från att använda sådana alternativ. Till exempel människor från lägre inkomstfamiljer, personer med funktionsnedsättning, språkliga barriärer eller de som bor på landsbygden. Det har också stärkt deltagarnas digitala kompetens avsevärt. Den nya Erasmus+-strategin för 2021-2027 som en del av EU:s politik syftar alltså till att hänga med och vara inkluderande, digital och miljövänlig.

REKOMMENDATIONER

1

Främja digitala plattformar för tvärssektoriell utbildning och samarbete för att lyfta fram kraften i kultur och social integration.

2

Förbättra de kreativa färdigheterna hos människor som riskerar social utestängning, genom utbildnings- och arbetsorientering.

3

Träna den unga generationen via användning av digitala medier och e-plattformar, VR och AR, videoredigering och grafisk design, med hjälp av utbildningsmetoder som kan förbättra horisontellt samarbete för genomförandet avprojekt i lokalsamhället.

4

Stödja utvärderingsmetoder för både formell och informell utbildning för att berika dem som arbetar inom området och för att erbjuda användbar analys för framtida projekt.

5

Utveckla pedagogiska mentorskap och utbildningsprogram för att underlätta övergången från det teoretiska kulturpedagogiska området till det kreativa arbetsfältet.

6

Inkludera konst i läroplanerna för skolprojekt för att motverka social utslagning, marginalisering, och arbeta tillsammans med skollärare om nya undervisningsmetoder.

7

Det är nödvändigt att lära ut utvecklingen av mjuka färdigheter genom kreativt tänkande. De är oundgängliga för att öka det kritiska tänkandet och samtidigt utveckla bättre kunskaper inom sociala integrationsfrågor. Dessutom kan mjuka färdigheter i kombination med kreativt tänkande hjälpa till att identifiera och utveckla lösningar för att bekämpa social utslagning.

REKOMMENDATIONER

8

Öka närvaron av konstnärer i skolan i nya yrkesroller för att öka medvetenheten om socialpolitik genom kreativa metoder på lång sikt.

9

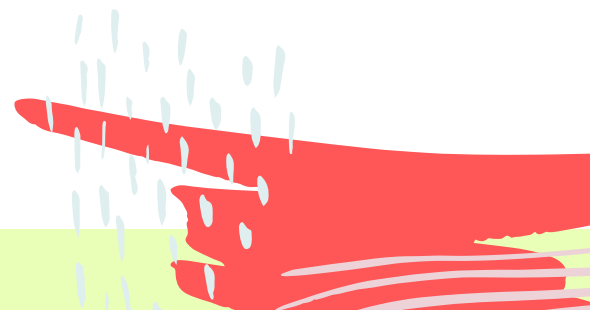
Utbilda lärare i användningen av konst och kreativitet som metoder för att hantera sociala problem på ett innovativt sätt och utveckla kritiskt tänkande.

10

Inkludera ett nytt utbildningsprogram på universitetsnivå för att skapa nya karriärvägar inom området socialpolitik och integration.

11

Främja program för långsiktigt lärande inom innovationsteknik för att undvika social utslagning på grund av brist på kunskap.

3

REFERENSER

- *Cultural and creative sectors in post-COVID-19 Europe. Crisis effects and policy recommendations.* Policy Department for Structural and Cohesion Policies. Directorate-General for Internal Policies. PE 652.242 – February 2021.
- *Culture in the EU's national recovery and resilience plans.* The state of play one year after the launch of the campaign to earmark 2% in the post-pandemic strategies. Culture Action Europe. November 2021.
- *Digitalisation challenges for Europe.* European Economic and Social Committee. 2019.
- *Draft report on the situation of artists and the cultural recovery in the EU (2020/2261(INI)).* Committee on culture and education. European Parliament. 30.4.2021.
- *Ernst & Young (2021), Rebuilding Europe: The cultural and creative economy before and after the COVID-19 crisis .*
- *EU support for artists and the cultural and creative sector during the coronavirus crisis. EPRS | European.* Parliamentary Research Service. Author: Magdalena Pasikowska-SchnassMembers' Research Service PE 649.414. May 2020.
- *From social inclusion to social cohesion — The role of culture policy.* Guidelines for policy-makers and cultural institutions, by the 2017-2019 working group of EU member states' experts on fostering the contribution of culture to social inclusion. European Union, 2019.
- *Policy Statement on the Cultural Recovery of Europe.* IETM, International network for contemporary performing arts. <https://www.ietm.org/en>.
- *Report on the social status of artists (2006/2249(INI)).* Committee on Culture and Education. European Parliament. 23.5.2007.
- *Research for CULT Committee - Culture and creative sectors in the European Union – Key future developments, challenges and opportunities.* Policy Department for Structural and Cohesion Policies. Directorate-General for Internal Policies. PE 629.203– September 2019.
- *Seven ideas for a European Cultural Recovery Plan.* Groupe d'études géopolitiques. Policy paper 2 · July 2020.
- *Supporting relevance: Ideas and strategies for inclusive, fair and flexible arts funding.* IETM — International network for contemporary performing arts. November 2021.
- *The situation of artists and cultural workers and the post-covid-19 cultural recovery in the European Union.* Policy department for structural and cohesion policies. Directorate-general for internal policies. PE 652.250 March 2021.
- *The situation of artists and the cultural recovery in the EU.* European Parliament resolution of 20 October 2021 on the situation of artists and the cultural recovery in the EU (2020/2261(INI))

ONLINE DOCUMENTS

- *A time to reimagine and reinvent.* <https://www.friendsofeurope.org/insights/a-time-to-reimagine-and-reinvent/>
- *Country Reports EU. Compendium Cultural Policies & Trends.* <https://www.culturalpolicies.net/covid-19/country-reports/>
- *Digital rights in the COVID-19 era.* Eurocities. <https://eurocities.eu/latest/digital-rights-in-the-covid-19-era/>
- *MEPs call for common minimum social standards for artists and cultural workers.* <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20210923IPR13402/meps-call-for-common-minimum-social-standards-for-artists-and-cultural-workers>
- *Key indicators for a stronger digital Europe.* <https://www.digitaleurope.org/key-indicators-for-a-stronger-digital-europe/>
- *The role that arts and culture can play in the recovery* <https://www.friendsofeurope.org/insights/the-role-that-arts-and-culture-can-play-in-the-recovery/>
- *Towards new EU rules to remove obstacles for the collective bargaining of cultural workers.* <https://cultureactioneurope.org/news/towards-new-eu-rules-to-remove-obstacles-for-the-collective-bargaining-of-cultural-workers/>
- *Why arts and culture must be the cornerstone of European recovery plans* <https://www.friendsofeurope.org/insights/why-arts-and-culture-must-be-the-cornerstone-of-european-recovery-plans/>
- *1980 Recommendation concerning the Status of the Artist.* Unesco. <https://en.unesco.org/creativity/governance/status-artist>
- *EU Budget: a new European Social Fund Plus.* European Commission. <https://ec.europa.eu/esf/main.jsp?catId=67&langId=en&newsId=9118>
- *Europe 2020. A European Strategy for smart, sustainable and inclusive growth.* European Commission. <https://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%20%20007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>
- *Time for the European Union to Integrate Culture in its Social Policy.* KEA. <https://keanet.eu/opinions/time-for-the-european-union-to-integrate-culture-in-its-social-policy/>

Co-funded by
the European Union

PARTNERS ORGANIZATIONS

